

Країни також отримують вигоду від міжнародної торгівлі, зосереджуючись на виробництві товарів, у яких вони мають порівняльну перевагу. Хоча деякі країни обмежують міжнародну торгівлю за допомогою тарифів і квот щоб захистити внутрішній бізнес, міжнародна торгівля показала користь для економіки в цілому. Незважаючи на глобальні виклики і геополітичну напруженість, міжнародна торгівля залишається головною рушійною силою світової економіки.

Список використаних джерел:

1. REEM NEAKAL. International (Global) Trade: Definition, Benefits, Criticisms. Investopedia. March 20, 2023. URL:<https://www.investopedia.com/insights/what-is-international-trade/>

ЗЕЛЕНА ЕКОНОМІКА: СТАЛІСТЬ І РОЗВИТОК

БЛАГОЙ Віталій Валерійович,

канд. екон. наук, доцент,

ТКАЧЕНКО Анастасія Сергіївна,

здобувач вищої освіти

Харківський національний університет

міського господарства імені О. М. Бекетова

Природні ресурси на планеті обмежені і постійно виснажуються. Очевидно, що потрібна нова концепція розвитку, яка б комплексно вирішувала соціальні, економічні та екологічні питання. Саме тому зелена економіка врятує планету. «Зелена економіка – це унікальна економіка, яка бере на себе відповідальність перед суспільством за зростання його добробуту шляхом раціонального використання можливостей навколишнього світу» [1].

Питання екологізації економіки набуває все більшої актуальності, оскільки саме економічна сфера людської діяльності завдає величезної шкоди навколишньому середовищу через неправильне та нераціональне використання природних ресурсів, невпинне зростання обсягів виробництва та збільшення промислових об'єктів, які не відповідають стандартам екологічної безпеки. Зважаючи на таку ситуацію, необхідно впроваджувати нові екологічно чисті технології виробництва, вдосконалювати системи ефективного використання ресурсів та розвивати так звану зелену економіку.

Зелена економіка базується на принципах добробуту, справедливості, ефективності, сталості та належного врядування. Ці принципи визначають новий підхід до розвитку економіки окремих суб'єктів та національної економіки в цілому. Для оцінки розвитку зеленої економіки слід враховувати сукупність показників, таких як раціональне використання природних ресурсів, обсяг промислових токсичних викидів у навколишнє середовище та кількість підприємств, економічна діяльність яких пов'язана з екологічними цілями суспільства.

Стале споживання та виробництво спрямоване на вдосконалення виробничих процесів і практики споживання з метою зменшення споживання ресурсів, відходів і викидів протягом усього життєвого циклу процесів і продуктів. Ресурсоефективність, з іншого боку, стосується способу використання ресурсів для створення цінності для суспільства і спрямована на зменшення кількості ресурсів, викидів і відходів, що утворюються на одиницю продукту або послуги. Зелена економіка забезпечує макроекономічний підхід до сталого економічного зростання з акцентом на інвестиціях, зайнятості та навичках [2].

Політика «зеленої економіки» є невід'ємною частиною структурних реформ, необхідних для сприяння сильнішому, стійкому та інклюзивному зростанню. Політика зеленої економіки може розблокувати нові рушії зростання, зокрема: 1. Підвищення продуктивності шляхом підвищення ефективності використання природних ресурсів, зменшення відходів та споживання енергії, розблокування можливостей для інновацій та створення цінності, а також створення стимулів для розподілу ресурсів на види діяльності, що мають найбільшу цінність. 2. Підвищити довіру інвесторів шляхом підвищення передбачуваності у вирішенні урядами ключових екологічних питань. 3. Відкриття нових ринків шляхом стимулювання попиту на "зелені" товари, послуги та технології. 4. Сприяти фіскальній консолідації шляхом мобілізації доходів через зелені податки та скасування екологічно шкідливих субсидій. Ці заходи також допоможуть створити або вивільнити ресурси для програм скорочення бідності в таких сферах, як водопостачання та санітарія, а також для інших інвестицій, спрямованих на скорочення бідності. 5. Зменшити ризик негативних потрясінь для зростання через обмеженість ресурсів та шкідливий і потенційно не зворотній вплив на навколишнє середовище [3].

Отже, зелена економіка повинна бути екологічно, соціально та економічно інклюзивною, а також забезпечувати сталий розвиток. Тому політика зеленої економіки повинна ставити на перше місце добробут людини і соціальну справедливість, а також стале використання природних і людських ресурсів, і повинна бути центральним елементом економічного розвитку.

Список використаних джерел:

1. «Зелена економіка» в контексті забезпечення переходу України до сталого розвитку. URL: https://nd.nubip.edu.ua/2013_6/1.pdf

2. Тенденції та перспективи розвитку зеленої економіки в Україні. URL: <file:///C:/Users/User/Downloads/648-%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82%20%D1%81%D1%82%D0%B0%D1%82%D1%82%D1%96-622-1-10-20211007.pdf>

3. Зелена економіка. URL: Зелена економіка | ЮНЕП - Програма ООН з навколишнього середовища (unep.org)